

با کشورهای آسیایی و اسلامی هم بپذیریم اگر نه، برتری حقوق بین‌المللی و تعهدات بین‌المللی دولت‌ها بر قوانین اساسی‌شان مورد پذیرش قرار دهیم.»

جمع‌بندی

دکتر بی‌پروا در فرصت جمع‌بندی اینگونه اظهار داشت: «ماحصل صحبتی که کردیم در رابطه با نقض‌های حقوق بشر و بحث استفاده ابزاری از حقوق بشر تمرکز بحث را به جورج فلوید کنیم و در چند جمله نتیجه بگیریم که دنیا نسبت به این قضیه چه عکس‌العملی نشان داد از لحاظ حقوقی. دیدیم که دولت‌های مختلف نسبت به این قضیه آمدند اعلام مخالفت کردند و محکوم کردند چه در اروپا، آمریکای لاتین، آسیا. در نظام ملل متحد و نزدیک به ۵۰ کشور آفریقایی تقاضایی از شورای حقوق بشر کردند که در اجلاس ۴۳ در یک جلسه فوق‌العاده و فوری نسبت به صدور قطعنامه در ارتباط با قضیه جورج فلوید اقدام کنند. در پیش‌نویس قطعنامه بحث محکوم کردن آمریکا بود که رئیس شورای حقوق بشر که نماینده دولت اتریش در مقر ژنو سازمان ملل است، از این موضوع استقبال کرد. قطعنامه یک گام بزرگ تاریخی علیه نژادپرستی است. برای تدوین قطعنامه هم گزارشگران موضوعی مثل گزارشگر بحث تبعیض نژادی، گزارشگر آزادی بیان و... بیش از چهار گزارشگر مستقل حضور داشتند.»

وی پیرامون فرآیند صدور قطعنامه اضافه کرد: «منتها در ۱۹ ژوئن که قطعنامه تصویب کردند نام آمریکا از متن اصلی قطعنامه L۵۰ حقوق بشر ۱۹ ژوئن حذف شد. گفتند هر شکل خشونت و تبعیض علیه آفریقایی‌تبارها و افراد دارای نژاد آفریقایی را محکوم می‌کنیم. اعلام می‌کنیم از قربانیان این خشونت‌ها باید حمایت شود و دولت‌ها هم باید خسارات این افراد را بپردازند و به کمیسر عالی حقوق بشر هم مأموریت دادند این موضوع را پیگیری کنند و گزارشش را به شورا دهند. قطعنامه با اجماع تصویب شد هر ۴۷ عضو شورا به آن رأی مثبت دادند. اما نکته منفی این بود که چرا نام آمریکا در این قطعنامه درج نشد به صراحت؟ یک طراحی پیش‌دستانه برای فرار از مسئولیت آمریکا یا کمرنگ کردن نقش آمریکا بود. ولی تبعیض نژادی یا خشونت نسبت به معترضین

به تبعیض نژادی یا افراد دارای نژادهای خاص، هم از سوی افکار عمومی دنیا و هم از سوی نهادهای حقوق بشری، دولتی و غیردولتی با یک صدای بلند محکوم شد و این نتیجه این اقدام بود. دنیا با قاطعیت تمام آمد یک «نه» محکم به این خشونت گفت.»

دکتر حکمت‌نیا در جمع‌بندی خود گفت: «به لحاظ بین‌المللی هم دوستان اشاره کردند یک کار سیاسی می‌شود انجام داد. مثلاً همین قطعنامه‌ها، موضع‌گیری‌های سیاسی محکوم کردن که برای چهره کشورها اهمیت زیادی دارد و نمی‌شود به سادگی از کنار آن گذشت. اجماع

۹۹ به مرگ هیچ انسانی راضی نیستیم اما به هر حال، قتل جورج فلوید نقطه عطفی خواهد بود در تاریخ آمریکا و حتی در تحولات حقوق بشر. نکته مهم دیگری که وجود دارد، آن نفاق‌ی که سردمداران یا مدعیان حقوق بشر چه کشورهایی مثل آمریکا و انگلیس و چه سازمان‌های بین‌المللی برای افکار عمومی بیشتر بر ملا می‌کنند. ۶۶

فرهنگ سیاسی علیه یک کشور بسیار مؤثر است اما اینکه بشود اقدامات حقوقی در سطح بین‌الملل کرد باید اساتید حقوق بین‌الملل پاسخ بدهند.»

دکتر نژندی منش جمع‌بندی خود را این‌گونه مطرح کرد: «به مرگ هیچ انسانی راضی نیستیم اما به هر حال، قتل جورج فلوید نقطه عطفی خواهد بود در تاریخ آمریکا و حتی در تاریخ حقوق سیاه‌پوستان و حتی در تحولات حقوق بشر. نکته مهم دیگری که وجود دارد، آن نفاق‌ی که سردمداران یا مدعیان حقوق بشر چه کشورهایی مثل آمریکا و انگلیس و چه سازمان‌های بین‌المللی برای افکار عمومی بیشتر بر ملا می‌کند. نکته دیگر، باز بیشتر پی می‌بریم حقوق بشر ملجأ و پناهگاه خیلی مطمئنی برای قربانیان و افراد انسانی نیست. حالا فرض هم بر این بگذاریم که نظام قضایی آمریکا بخواهد وارد شود و... باز هم آن عدالتی که باید برای سیاه‌پوستان محقق شود، اجرا نخواهد شد و بعدش باید چه کار کنند؟ این خلأها در عرصه بین‌المللی وجود دارد.

وی ادامه داد: «نبود صلاحیت اجباری عام برای یک دیوان بین‌المللی کیفری، حتی محاکم منطقه‌ای که وجود دارد مثل دیوان آمریکایی حقوق بشر که بتواند رفتار خودسرانه دولت‌ها را کنترل کند دستاوردهایی است که از قطرات خون جورج فلویدها، نه فقط او، از ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۹ نزدیک ۱۹۴۵ سیاه‌پوست بدون اسلحه و مقاومت توسط پلیس آمریکا کشته شدند، به دست آمده است. به نظرم این‌ها بحث‌های جدید درگفتمان حقوق بشری و بحث‌های نظری می‌تواند ایجاد کند. در هر صورت به نظرم این فضای که از نظر سیاسی خیلی از کشورهایی که زخم‌خورده گزارش‌های مغرضانه حقوق بشری هستند می‌توانند این بحث‌ها را برجسته کنند و در نهادهایی که نفوذ سیاسی و دیپلماسی قوی دارند می‌توانند قطعنامه‌های سیاسی یا به دنبال روزنه‌هایی برای اقدامات حقوقی بگردند. همان‌طور که آمریکایی‌ها این حق را به خودشان می‌دهند تا در آن سر دنیا در عراق و افغانستان به بهانه مداخله بشردوستانه وارد شوند شاید کشورهای دیگر هم این حق را به خودشان بدهند تحت عنوان responsibility to protect یا مداخله بشردوستانه اقدامات نرم حقوقی را انجام دهند.»

